

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 1 — nr 350 z dnia 15.XII.1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w sprzęt i materiały spawalnicze.
- Poz. 2 — nr 355 z dnia 19.XII.1953 r. zmieniające zarządzenie w sprawie oszczędzania rur stalowych i żeliwnych w budownictwie,
- Poz. 3 — nr 357 z dnia 28.XII.1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w materiały budowlane,
- Poz. 4 — nr 358 z dnia 28.XII.1953 r. zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia w wyroby hutnicze,
- Poz. 5 — nr 359 z dnia 29.XII.1953 r. zmieniające zarządzenie w sprawie udzielania zezwoleń na demontaż i wy-

korzystanie nieczynnych i nie przewidzianych do uruchomienia rurociągów na niektórych terenach.

OKÓLNİK PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 6 — nr 15 z dnia 30.XII.1953 r. w sprawie stosowania i oznaczania norm ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny przed wejściem w życie dekretu z dnia 4.III.1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym.

PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO:

- Poz. 7 — nr BI 9 z dnia 21.X.1953 r. w sprawie odprzedaży opakowań nie nadających się do użytku bez dokonania remontu.

1.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 350 z dnia 15 grudnia 1953 r.

(znak: BI.IB.34.59)

w sprawie trybu zaopatrzenia w sprzęt i materiały spawalnicze.

Na podstawie art. 1 oraz art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1. Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy sprzętu i materiałów spawalniczych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w sprzęt i materiały spawalnicze należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPG nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego“ oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

Rozdział 2. Plany rozdziału, przydziały, rozdzielniki.

§ 4. 1. Sprzęt i materiały spawalnicze rozdziela:

- 1) Prezydium Rządu,
- 2) Minister Przemysłu Chemicznego,
- 3) Centralny Zarząd Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego — Biuro Zbytu Gazów Technicznych, Materiałów i Sprzętu Spawalniczego.

2. Podział sprzętu i materiałów spawalniczych zgodnie z ust. 1 oznaczony jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 5. Zaopatrzenie w sprzęt i materiały spawalnicze należy do Centralnego Zarządu Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego — Biuro Zbytu Gazów Technicznych, Materiałów i Sprzętu Spawalniczego (centrala zbytu).

§ 6. 1. Jednostki dysponujące przydziałem mogą w ramach otrzymanego przydziału pozostawić do swej dyspozycji rezerwy materiałów wymienionych pod poz. 11—14 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia w wysokości 5% przydziału na każdy kwartał.

2. Ilości sprzętu i materiałów spawalniczych objęte rezerwą, o której mowa w ust. 1, jednostki dysponujące przydziałem powinny rozdzielić na podległych im odbiorców na 45 dni przed końcem kwartału, którego rezerwa dotyczy i przesłać rozdzielniki do centrali zbytu.

3. Rezerwa materiałów rozdzielanych przez Prezydium Rządu, która nie została podzielona zgodnie z przepisem ust. 2, przechodzi do rezerwy Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej, natomiast nierozdzielona rezerwa materiałów rozdzielanych przez Centralny Zarząd Zbytu Ministerstwa Przemysłu Chemicznego — Biuro Zbytu Gazów Technicznych, Materiałów i Sprzętu Spawalniczego — przechodzi do dyspozycji centrali zbytu.

§ 7. 1. Jednostki dysponujące przydziałem składają centrali zbytu na 60 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa, wniosek o wydanie asygnat na materiały wymienione pod poz. 11—14 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

2. Wnioski o wydanie asygnat należy składać oddzielnie na każdą z następujących grup sprzętu i materiałów spawalniczych:

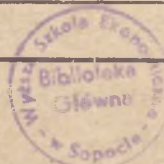
- 1) manometry,
- 2) węże i kable spawalnicze,
- 3) karbid.

3. We wnioskach należy wskazać w jakich odcinkach asygnaty mają być wydane.

4. Wykaz odcinków asygnat na poszczególne rodzaje sprzętu i materiałów spawalniczych stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

§ 8. 1. Centrala zbytu wydaje asygnaty jednostkom dysponującym przydziałem niezwłocznie po otrzymaniu wniosków, o których mowa w § 7, nie później jednak niż na 30 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Jednostki dysponujące przydziałem rozdzielają asygnaty na podległych im odbiorców, którzy mają składać zamówienia na sprzęt i materiały spawalnicze.

34

§ 9. 1. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdzielników na sprzęt i materiały spawalnicze stosuje się przepisy §§ 5—15 trybu ogólnego.

2. Przepis § 9 ust. 2 trybu ogólnego stosuje się również w przypadku nieprzesłania w terminie rozdzielników, o których mowa w § 6 ust. 2.

Rozdział 3. Składanie i realizacja zamówień.

§ 10. 1. Odbiorcy składają zamówienia:

1) Centrali Zbytu w jednym egzemplarzu — na materiały wymienione pod poz. 1—10 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia, na 90 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa, oddzielnie na każdy gatunek wymieniony w aktualnym cenniku centrali zbytu.

2) najbliższej składnicy rejonowej przemysłu chemicznego w dwóch egzemplarzach — na materiały wymienione w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia pod poz. 11—14, na 30 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia na artykuły z rezerwy, o której mowa w § 6 ust. 2, należy składać na 30 dni przed końcem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

3. Nie uważa się za złożone po terminie zamówienia złożone w ciągu 10 dni od dnia otrzymania asygnat przez jednostki dysponujące przydziałem.

4. Wykaz składnic rejonowych stanowi załącznik nr 3 do zarządzenia.

§ 11. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2 pkt 1 i 2, § 18, § 19 ust. 2—5 oraz §§ 20—27 trybu ogólnego.

Rozdział 4. Sprawozdawczość.

§ 12. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepisy § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5. Postanowienia końcowe.

§ 13. 1. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w sprzęt i materiały spawalnicze na 1954 r. i lata następne.

2. Do zamówień na I kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówień w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 3

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI

PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 350 z dnia 15 grudnia 1953 r.

Wykaz sprzętu i materiałów spawalniczych

Lp.	Poz. wykazu 29 b	Nazwa materiału	Rozdziała	Zamówienia należy składać do:
	Branża III			
1	85	Druty mosiężne	MPrzem. Chemicznego	Centr. Zbytu
2	86	Druty miedziane		
3	87	Druty cynkowe		
4	88	Druty aluminiowe		
5	89	Druty brązowe		
6	90	Druty ołowiowe		
7	91	Druty manelowe		
8	92	Druty stalowe do metalizacji		
9	93	Druty ze stopów aluminiowych		
10	94	Spoivo srebrne w paskach o grub. 0,2—6 mm		
11	Branża XVI 125—129	Kable spawalnicze	Centr. Zbytu	Składnicy Rejonowej
12	Branża XVII 119	Manometry do reduktorów	"	"
13	Branża XXIII 343	Karbid	Prezydium Rządu	" *
14	Branża XXV 17	Węże spawalnicze gumowe	Centr. Zbytu	"

*) Zamówienia na dostawy karbidu w ładunkach pełnowagonowych należy składać w zakładach produkcyjnych wskazanych przez Centralę Zbytu

Załącznik nr 2 do zarządzenia
Przewodniczącego PKPG
nr 350 z dnia 15 grudnia 1953 r.

kable ϕ 16 mm asygnaty w odcinkach po 10 mb.
" " 35 mm " " " " 20 mb.

Grupa 3 — Karbid

o granulacji 25—50 mm — asygnaty w odcinkach po 100 kg
" " " " " " " " 500 kg
" " " " " " " " 1000 kg
" " " " " " " " 14800 kg
" " " " " " " " 16500 kg
o granulacji 50—80 mm — asygnaty w odcinkach po 200 kg
" " " " " " " " 5000 kg
" " " " " " " " 19800 kg

Wykaz odcinków asygnat na sprzęt i materiały spawalnicze

Grupa 1 — Manometry do reduktorów

3 atm. — asygnaty w odcinkach po 1 szt.
250 " — " " " " " " 1 "

Grupa 2 — Węże gumowe

do tlenu — asygnaty w odcinkach po 20 mb.
do acetylenu — " " " " " " 10 mb.

- c) istniejące mosty o rozpiętości do 100 m należy wykonywać zarówno dla gazociągów magistralnych jak i lokalnych, stosując metody podwieszania gazociągów, o ile będzie to związane ze skróceniem trasy.

§ 71. Należy dążyć do zmniejszenia średnicy gazociągów stosując następujące wytyczne, o ile zostaną one z punktu widzenia ekonomicznego bezspornie uzasadnione:

- a) maksymalne zużycie roczne gazu o kaloryczności 4000 kal/m³ na mieszkańca przyjmować należy dla ośrodków zaludnienia jak następuje:

o liczbie mieszkańców do	5.000	—	65 m ³
„	„	do	50.000 — 90 m ³
„	„	do	100.000 — 100 m ³
„	„	do	500.000 — 130 m ³
„	„	ponad	500.000 — 150 m ³

Wyliczone zapotrzebowania zwiększa się o 2% rocznie dla okresu między końcowym rokiem planu perspektywicznego a okresem żywotności gazociągów,

- b) dla osiedli nowowybudowanych niezależnie od ich wielkości należy przyjmować przy zaopatrzeniu mieszkań w gazowe kuchnie i piece kąpielowe 900 m³/gazomierz rocznie.

Przy zaopatrzeniu tylko w kuchnie gazowe — 480 m³/gazomierz rocznie na 1 gazomierz należy przyjmować 5 mieszkańców,

- c) dla celów przemysłowych zapotrzebowanie określa się na podstawie zatwierdzonych przydziałów ilości gazu; rezerwę dla celów przemysłowych należy przyjmować w wysokości nie większej niż 50%,
- d) ciśnienie robocze dla gazociągów dalekosiężnych należy dobierać przy uwzględnieniu ekonomicznej średnicy gazociągu, przy której całkowity koszt ruchu gazociągu jest dla danej zdolności przetłoczeniowej najmniejszy,
- e) rozważać w projektowaniu celowość budowy zbiorników gazu wysoko lub niskociśnieniowych, o ile kalkulacja ekonomiczna i materiałowa za tym przemawia,
- f) w projektowaniu stosować nowoczesne wzory przepustowości gazociągu,
- g) rozważać w projektowaniu ewentualną alternatywę zastosowania osuszalni, odnaftalenowni, odsiarczalni, odwadniaczy itp. jako urządzeń przeciwdziałających zmniejszeniu się zdolności przetłoczeniowych gazociągu, o ile kalkulacja ekonomiczna i materiałowa za tym przemawia.

§ 72. Grubość ścianek gazociągu należy projektować według rzeczywistych potrzeb, stosując z reguły rury cienkościennie, pomijając dodatek na korozję (1—1,5 mm) i stosując obniżony współczynnik bezpieczeństwa 4,0.

Wyjątki od powyższych zaleceń należy w każdym przypadku wyczerpująco uzasadnić.

§ 73. W zasadzie należy stosować łączenie rur na spoinę czołową, ograniczając połączenia kielichowe do wypadków koniecznych, uwarunkowanych stosowaniem kompensacji lub innymi względami.

§ 74. Rury ochronne w osiedlach gęsto zabudowanych zaleca się zastępować, po uzgodnieniu z Wyższym Urzędem Górniczym, blaszanymi manszetami z rurami wentylacyjnymi na spawkach lub sączkami wężowymi.

§ 75. Przy stosowaniu rur ochronnych i przeciskowych należy rozważyć ewentualne możliwości zastąpienia ich ru-

rami żelbetowymi lub betonowymi, po uprzednim uzgodnieniu z właściwymi organami administracji kolejowej lub drogowej.

B. Gazociągi lokalne

§ 76. W osiedlach należy projektować, jeżeli to jest ekonomicznie uzasadnione i o ile konfiguracja zabudowy przestrzennej za tym systemem przemawia, system gazociągów zamkniętych (pierścieniowych), jako dający możliwości wyrównania się ciśnień i pozwalających na stosowanie rur o mniejszej średnicy. Przy promienicwej konfiguracji zabudowy systemu pierścieniowego nie należy stosować.

§ 77. Przy projektowaniu sieci gazociągów lokalnych należy stosować się do następujących wytycznych:

- a) przeanalizować w projektowaniu system zasilania sieci niskoprężnej i ewentualność budowy lub rozbudowy sieci średnioprężnej (do 2,0 atm), stosując urządzenia redukcji ciśnienia, lub zbadać możliwości zastosowania zbiorników,
- b) przy obliczeniach przepustowości gazociągów lokalnych należy stosować najbardziej ekonomiczne wzory,
- c) nie dopuszczać do powstawania osadów wewnętrznych jako czynnika zmniejszającego przepustowość gazociągów,
- e) stosować armatury powodujące jak najmniejsze straty ciśnienia.

§ 78. W projektowaniu dążyć należy do osiągnięcia najbardziej ekonomicznych przekrojów gazociągów.

§ 79. Przy wyborze materiału rur (stalowe lub żeliwne) należy uwzględnić mniejsze koszty budowy i tonażu rur gazociągów stalowych, jak również wyeliminowanie zużycia ołowiu, z drugiej strony należy brać pod uwagę dłuższy okres użytkowania gazociągów żeliwnych w terenach korodujących oraz możliwości realizacji dostaw w świetle bilansów materiałowych. Rur żeliwnych nie należy stosować w terenach narażonych na osadzanie się.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

3.

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

nr 357 z dnia 28 grudnia 1953 r.
(znak: BI-IB-34-61)

w sprawie trybu zaopatrzenia w materiały budowlane.

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

Rozdział 1 — Postanowienia wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy materiałów budowlanych wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 2. Przy zaopatrzeniu jednostek państwowych i spółdzielczych w materiały budowlane należy stosować przepisy niniejszego zarządzenia oraz powołane przepisy zarządzenia

Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 221 z dnia 10 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia materiałowo-technicznego (Biuletyn PKPC nr 26, poz. 115 i nr 33, poz. 144).

§ 3. Paragrafy powołane bez bliższego określenia oznaczają paragrafy niniejszego zarządzenia, a paragrafy powołane z dodatkiem „trybu ogólnego” oznaczają paragrafy zarządzenia wymienionego w § 2.

§ 4. Ilekroć mowa jest w zarządzeniu o:

- 1) ministerstwach bez bliższego oznaczenia — należy przez to rozumieć również centralne urzędy,
- 2) wojewódzkich komisjach planowania gospodarczego — należy przez to rozumieć również Miejskie Komisje Planowania Gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 3) województwie — należy przez to rozumieć również obszar m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 4) powiatowych komisjach planowania gospodarczego — należy przez to rozumieć również miejskie komisje planowania gospodarczego miast stanowiących powiaty oraz Miejskie Komisje Planowania Gospodarczego m. st. Warszawy i m. Łodzi,
- 5) powiecie — należy przez to rozumieć również obszar miasta stanowiącego powiat oraz obszar m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Rozdział 2 — Plany rozdziału, przydziały i rozdzielniki.

§ 5. 1. Materiały budowlane dzielą się na:

- 1) rozdzielane przez:
 - a) Prezydium Rządu,
 - b) Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych;
- 2) nierozdzielane.

2. Podział materiałów budowlanych na rozdzielane zgodnie z ust. 1 pkt 1) i na nierozdzielane oznaczony jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 6. 1. Zaopatrzenie w materiały budowlane wymienione pod poz. 4—9 i 72 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia należy do właściwych miejscowo wojewódzkich delegatur Biura Zbytu Ceramiki Budowlanej, Zarządu Zbytu Materiałów Budowlanych Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych a w pozostałe materiały budowlane — do właściwych branżowo biur zbytu tego zarządu.

2. Ilekroć mowa jest o centrali zbytu należy przez to rozumieć właściwą wojewódzką delegaturę lub biuro zbytu, o których mowa w ust. 1.

3. Właściwą jest delegatura wojewódzka Biura Zbytu Ceramiki Budowlanej, w której zasięgu terytorialnym położone jest miejsce planowanego zużycia materiału budowlanego. Wykaz delegatur wojewódzkich ze wskazaniem ich zasięgu terytorialnego stanowi załącznik nr 2 do zarządzenia.

4. Właściwość biur zbytu Zarządu Zbytu Materiałów Budowlanych oznaczona jest w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 7. 1. Materiały budowlane wymienione pod poz. 4—9 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia przeznaczone dla odbiorców objętych w planie rozdziału pozycją „różni odbiorcy” rozdzielają w ramach ilości określonej w planie rozdziału wojewódzkie komisje planowania gospodarczego.

Właściwą jest wojewódzka komisja planowania gospodarczego tego województwa, na terenie którego położone jest miejsce planowanego zużycia materiału.

2. Odbiorcy składają wnioski o przydział do wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego na 45 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa. We wniosku należy podać asortyment materiału budowlanego.

3. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego ustalają przydziały materiałów budowlanych i zawiadamiają o przydziałach odbiorców i centralę zbytu na 30 dni przed początkiem każdego kwartału.

§ 8. 1. Jednostki wymienione w planie rozdziału przesyłają centrali zbytu na 60 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa, zbiorcze zapotrzebowanie podległych odbiorców w ramach otrzymanego przydziału z określeniem asortymentów materiałów budowlanych. Zbiorcze zapotrzebowania na materiały budowlane wymienione pod poz. 4—9 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia należy sporządzać według województw.

2. W ciągu 15 dni od dnia otrzymania zapotrzebowania, o którym mowa w ust. 1, centrala zbytu określa podział kwartalnego przydziału na asortymenty.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą kamionki kanalizacyjnej i kamionki kwasoodpornej. Jednostki wymienione w planie rozdziału przesyłają centrali zbytu zbiorcze zapotrzebowania podległych odbiorców na te materiały w tonach na 75 dni przed początkiem kwartału, w którym nastąpi dostawa.

Centrala zbytu w ramach ogólnej ilości tych materiałów objętej przydziałem rocznym może ustalić ilości materiałów w poszczególnych kwartałach odmiennie niż określone w przydziale rocznym.

4. W przypadku, gdy nieuwzględnienie zgłoszonego w zapotrzebowaniu żądania jednostki wymienionej w planie rozdziału może mieć wpływ na wykonanie planu centralnego zarządu (jednostki równorzędnej), jednostka wymieniona w planie rozdziału może przedstawić sprawę do decyzji Centralnemu Urzędowi Gospodarki Materiałowej, jeśli chodzi o materiały rozdzielane przez Prezydium Rządu, a Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych, jeśli chodzi o materiały rozdzielane przez to ministerstwo. Do czasu wydania decyzji wiążące jest ustalenie przydziału kwartalnego przez centralę zbytu.

§ 9. Jednostka wymieniona w planie rozdziału może za zgodą centrali zbytu w ramach ogólnej ilości materiałów budowlanych objętej rocznym przydziałem ustalić ilości materiałów budowlanych w poszczególnych kwartałach odmiennie niż określono w przydziale.

§ 10. 1. W ciągu 10 dni od dnia otrzymania z centrali zbytu ustalenia przydziału kwartalnego jednostki wymienione w planie rozdziału rozdzielają przydział na podległych odbiorców i przesyłają rozdzielniki do wiadomości centrali zbytu.

2. W przypadku gdy Centralny Urząd Gospodarki Materiałowej lub Ministerstwo Przemysłu Materiałów Budowlanych wyda decyzję odmienną od ustaleń centrali zbytu (§ 8 ust. 2 i 3) jednostka dysponująca przydziałem podaje do wiadomości centrali zbytu zmianę rozdzielników, o których mowa w ust. 1, w ciągu 10 dni od dnia uzyskania wiadomości o decyzji.

3. Obowiązek przesyłania rozdzielników centrali zbytu nie dotyczy rozdzielników materiałów wymienionych pod poz. 9, 13, 26, 28, 30 i 37 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia.

§ 11. 1. Jednostki wymienione w planie rozdziału mogą w ramach otrzymanego przydziału pozostawić do swej dys-

pozycji rezerwę materiałów budowlanych w wysokości do 10% przydziału kwartalnego.

2. Rezerwa powinna być rozdysponowana na 45 dni przed końcem kwartału objętego przydziałem. W tym terminie jednostka wymieniona w planie rozdziału zawiadamia o rozdysponowaniu rezerwy centralę zbytu.

3. Postanowienia ust. 1 i 2 nie dotyczą ceramiki budowlanej oraz kamionki kanalizacyjnej kwasoodpornej i sanitarnej.

§ 12. 1. W zakresie planów rozdziału, przydziałów i rozdziałników stosuje się przepisy § 5, § 6 ust. 1, §§ 7 i 8, § 9 ust. 2 i 3 oraz §§ 10—15 trybu ogólnego.

2. Przepis § 7 ust. 2 trybu ogólnego stosuje się z tym ograniczeniem, że do rezerwy mogą być zaliczone materiały budowlane pochodzące z produkcji ponadplanowej w poszczególnych kwartałach tylko w przypadku, gdy materiały te nie są konieczne na pokrycie niedoborów wynikających z niewykonania planów produkcyjnych w poprzednich kwartałach.

3. Przepis § 8 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że centrala zbytu nie zawiadamia o wysokości przydziału jednostek objętych w planie rozdziału pozycją „różni odbiorcy”.

4. Przepis § 9 ust. 2 trybu ogólnego stosuje się w przypadku niedotrzymania terminów określonych w § 7 ust. 2, § 8 ust. 1, § 10 ust. 1 i § 11 ust. 2.

§ 13. Przepisy §§ 7—12 nie mają zastosowania do materiałów budowlanych nierozdzielanych.

§ 14. 1. Niezależnie od przydziałów, o których mowa w § 7, odbiorcy objęci w planie rozdziału pozycją „inni odbiorcy” mogą uzyskiwać od powiatowych komisji planowania gospodarczego przydziały cegły budowlanej z powstałych na terenie powiatu nadwyżek produkcyjnych.

2. Za powstałe na terenie powiatu nadwyżki produkcyjne cegły budowlanej uważa się ilości cegły budowlanej wyprodukowane w ciągu kwartału kalendarzowego przez położone na terenie powiatu państwowe i spółdzielcze przedsiębiorstwa przemysłu drobnego — ponad ilości określone w planach produkcyjnych wszystkich łącznie przedsiębiorstw przemysłu drobnego przy jednoczesnym wykonaniu przez wszystkie przedsiębiorstwa łącznie planów produkcyjnych w asortymencie.

3. Centrala zbytu ustala powstałe w ciągu kwartału nadwyżki produkcyjne cegły budowlanej i podaje je do wiadomości powiatowym komisjom planowania gospodarczego w terminie 20 dni po upływie kwartału.

4. Przydział cegły budowlanej z nadwyżek produkcyjnych następuje na umotywowany wniosek odbiorców określonych w ust. 1. O dokonanych przydziałach powiatowa komisja planowania gospodarczego zawiadamia odbiorcę i centralę zbytu.

5. Za zgodą centrali zbytu powiatowa komisja planowania gospodarczego może przyznać przydział cegły budowlanej przed ustaleniem nadwyżki produkcyjnej, jeśli stopień wykonania planów produkcyjnych uzasadnia przewidywanie powstania nadwyżki.

Rozdział 3 — Składanie i realizacja zamówień.

§ 15. Zamówienia na materiały budowlane wymienione pod poz. 1—3, 10—12, 14—25, 27, 29, 31—36, 38—48, 55, 57, 58, 62, 63, 70, 71, 77, 83—85 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia bez względu na ilość tych materiałów oraz zamówienia na pozostałe materiały budowlane w ilościach odpowiadających przesyłkom pełnowagonowym należy składać

centrali zbytu. W innych przypadkach zamówienia należy składać hurtownikom centrali zbytu położonym najbliższej miejscowości planowanego zużycia.

§ 16. 1. Zamówienia kierowane do centrali zbytu należy składać na 20, a jeśli chodzi o zamówienia na kamionkę kanalizacyjną i kwasoodporną — na 40 dni przed początkiem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

2. Zamówienia na cegłę budowlaną objętą przydziałami powiatowych komisji planowania gospodarczego należy składać w ciągu 10 dni od dnia otrzymania zawiadomienia o przydziale (§ 14 ust. 4).

3. Za zgodą centrali zbytu odbiorcy mogą składać zamówienia w ramach kwartalnych przydziałów na 30 dni przed początkiem miesiąca, w którym ma nastąpić dostawa.

4. Zamówienia na materiały budowlane objęte rezerwą, o których mowa w § 11, należy składać na 35 dni przed końcem kwartału, w którym ma nastąpić dostawa.

5. Zamówienia kierowane do hurtowni odbiorcy składają w miarę potrzeby.

§ 17. Nie uważa się za złożone po terminie zamówienia złożone w ciągu 10 dni od dnia otrzymania przez jednostkę dysponującą przydziałem zawiadomienia z centrali zbytu o ustaleniu przydziału (§ 8 ust. 2 i 3) lub od dnia otrzymania przez odbiorcę zawiadomienia o przydziale wojewódzkiej komisji planowania gospodarczego (§ 7 ust. 3).

§ 18. Zamówienia należy składać w dwóch egzemplarzach.

§ 19. 1. Hurtownie centrali zbytu mogą w ramach ogólnej ilości określonej w planie rozdziału przeznaczonej do sprzedaży pozarynkowej, sprzedawać jednostkom gospodarki społecznej materiały budowlane rozdzielane na zaspokojenie doraźnych potrzeb tych jednostek niezależnie od przyznanego tym jednostkom przydziału.

2. Przy nabywaniu materiałów budowlanych zgodnie z ust. 1 nie mają zastosowania przepisy o miejscu i terminach składania zamówień.

§ 20. Ministerstwa Budownictwa Przemysłowego oraz Budownictwa Miast i Osiedli mają w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Materiałów Budowlanych (Zarządem Zbytu Materiałów Budowlanych) wyznaczyć podległych im odbiorców, którzy będą składać zamówienia na cegłę we wskazanych zakładach produkcyjnych. W tym przypadku odpis zamówienia odbiorca przesyła centrali zbytu.

§ 21. 1. W razie przewidywanego niewykonania umowy do końca kwartału kalendarzowego, w którym miało nastąpić jej wykonanie, wykonawca zawiadamia odbiorcę i centralę zbytu na 15 dni przed końcem kwartału.

2. Odbiorca w ciągu 7 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, o którym mowa w ust. 1, może żądać wykonania umowy w kwartale następnym w ramach przydziału na kwartał, na który umowa została zawarta. Odpis żądania odbiorca przesyła centrali zbytu. Wykonawca nie może odmówić temu żądaniu.

3. Niezgłoszenie żądania w terminie uważa się za odstąpienie odbiorcy od umowy.

4. Postanowienia ust. 1—3 nie mają zastosowania do umów, które powinny być wykonane w czwartym kwartale.

§ 22. W zakresie składania i realizacji zamówień stosuje się przepisy § 17 ust. 2, § 18, § 19 ust. 2—5, §§ 20—26 ust. 1 oraz § 27 trybu ogólnego z następującymi zmianami:

1) przepisy § 20 trybu ogólnego stosuje się z następującymi zmianami:

a) centrala zbytu przesyła zlecenie wykonawcy zamówienia w ciągu 10 dni od dnia otrzymania zamówie-

nie, jeśli zamówienie obejmuje ilości odpowiadające przesyłkom pełnowagonowym, a w ciągu 20 dni, jeśli zamówienie obejmuje inne ilości,

- b) o przesłaniu zlecenia wykonawcy centrala zbytu zawiadania odbiorcę,
- c) hurtownia centrali zbytu, której złożono zamówienie, potwierdzi je i ewentualnie składa protokół rozbieżności w ciągu 20 dni od dnia otrzymania zamówienia,
- d) przepisu § 20 ust. 1 trybu ogólnego nie stosuje się w przypadkach przewidzianych w § 19 i 20 oraz w przypadku składania zamówień hurtowniom,
- e) przepis ust. 3 stosuje się z tą zmianą, że zdanie trzecie tego ustępu ma zastosowanie tylko w przypadku, gdy spór dotyczy materiału rozdzielanego przez Prezydium Rządu.
- 2) Przepisy § 26 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą, że wyrównanie różnic następuje w miarę możliwości.

Rozdział 4 — Sprawozdawczość.

§ 23. W zakresie sprawozdawczości stosuje się przepis § 28 trybu ogólnego.

Rozdział 5 — Postanowienia końcowe.

§ 24. Zarządzenie odnosi się do zaopatrzenia w materiały budowlane na r. 1954 i lata następne.

§ 25. Jednostki wymienione w planie rozdziału przesyłają centrali zbytu zbiorcze zapotrzebowania podległych odbiorców (§ 8 ust. 1) na pierwszy kwartał 1954 r., odbiorcy objęci w planie rozdziału pozycją „różni odbiorcy“ składają wnioski o przydział materiałów budowlanych wymienionych pod poz. 4—9 wykazu stanowiącego załącznik nr 1 do zarządzenia na pierwszy kwartał 1954 r. Wojewódzkie komisje planowania gospodarczego ustalają podział materiałów budowlanych i zawiadamiają o przydziale odbiorców i centralę zbytu — w terminach określonych wydanymi decyzjami Centralnego Urzędu Gospodarki Materiałowej.

§ 26. Do zamówień na pierwszy kwartał 1954 r. stosuje się przepis § 19 ust. 1 trybu ogólnego. Niezłożenie zamówienia w terminie powoduje skutki określone w § 19 ust. 3 trybu ogólnego.

Załączniki 2

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

w z. E. Szyr

Załącznik nr 1 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 357 z dnia 28 grudnia 1953 r.

WYKAZ MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

L.p.	Wykaz PKPG nr 29b.		Nazwa materiału	Właściwa centrala zbytu
	Branża	Pozycja		
I. Materiały rozdzielane przez Prezydium Rządu				
1	XIX	91—96	Cement	B/Z Cementu
2		106—108	Kamień wapienny	B/Z Wapna
3		167—169	Płyty korkowe	B/Z Papy i Izolacji
4		24—25	Cegła klinkierowa i półklinkierowa	wojewódzkie delegatury B/Z Ceramiki Budowlanej
5		26—37	Cegła budowlana	" " "
6		38—43	Pustaki ceramiczne	" " "
II. Materiały rozdzielane przez Ministerstwo Przem. Mater. Budowlanych				
7	XIX	44—48	Dachówka ceramiczna	B/Z Ceramiki Budowlanej
8		49	Sączki (dreny)	" " "
9		51—52	Kafle	" " "
10		69—71	Kamionka kanalizacyjna	B/Z Kamionki i Okładzin
11		53—68	Kamionka kwasoodporna dla celów przemysłowych	" " "
12		77	Płytki terrakotowe 10 × 10 i 15 × 15 cm	" " "
13		—	Płytki terrakotowe 5 × 5 cm i mniejsze	" " "
14		85	Płytki fajansowe ściennie szklone	" " "
15		172—173	Cegła termalitowa	B/Z Papy i Izolacji
16		158	Maty z przędzy szklanej	" " "
17		149—150	Papy smołcowe	" " "
18		151—152	Papy bitumiczne	" " "
19		154—156	Płyty dachowe azbest.-cem., „Eternit“ faliste i płaskie tzw. szablony	" " "
20		163	Płyty z wełny żuźlowej w oplocie z siatki drucianej	" " "
21		157	Przędza szklana luzem	" " "
22		162	Sznur z wełny żuźlowej	" " "
23		159—161	Wełna żuźłowa	" " "
24		1—2	Szkło ciągnione	B/Z Szkła
25		3	Szkło zbrojone	" " "
26	4—5	Szkło ornamentowe i katedralne	" " "	
27	6	Szkło prakowe	" " "	
28	7	Szkło lane surowe	" " "	
29	8—10	Szkło lustrzane	" " "	
30	14	Szkło budowlane fasonowe	" " "	
31	15—18	Szkło bezpieczne hartowane	" " "	
32	103—105	Mączki wapienne	B/Z Wapna	
33	101	Wapno hydratyzowane	" " "	
34	99—100	Wapno palone w bryłach	" " "	
35	102	Wapno palone mielone	" " "	
36	—	Wapno pokarbidowe	" " "	

L.p.	Wykaz PKPG Nr 29b.		Nazwa materiału	Właściwa centrala zbytu		
	Branża	Pozycja				
37	XIX	208—209	Gips krajowy	B/Z Artykułów Różnych		
38			Gips importowany	" " "		
39			191	Szko piankowe	" " "	
40			195—196	Chlorek magnezu	" " "	
41			210—212	Koalin pławiony i wentylowany	" " "	
42				Piasek Hohenbacka (importowany)	" " "	
43			—	—	Piasek optyczny (importowany)	" " "
44			—	—	Ziemia okrzemkowa (importowana)	" " "
45	I	—	Skaleń (importowany)	" " "		
III. Materiały nierozdzielane						
46	—	—	Baryt mączka	B/Z Artykułów Różnych		
47	I	—	Dolomit (Rędziny) łamany, grysy i mączka	" " "		
48	XIX	227—232	Gliny ceramiczne	" " "		
49		205—207	Grysi do płyt podłogowych ze sztucznego kamienia	" " "		
50	188—190	Kreda: pławiona, mielona, mielona surowo, malarska, mielona, surowa, formowana	" " "			
51	XXIII	182	Lepik bitumiczny	" " "		
52		978	Lepik smołowcowy	" " "		
53	XIX	183	Lepiki posadzkowe	" " "		
54	—	197	Magnezyt kaustyczny mielony	" " "		
55	—	—	Magnezyt surowy w kawałkach i tłużeń	" " "		
56	—	198—199	Maty trzciniowe	" " "		
57	—	—	Mączka kwarcowa	" " "		
58	—	220—226	Piaski techniczne	" " "		
59	—	192	Płytki październikowe termo-akustyczne	" " "		
60	—	193	Płytki podłogowe ze sztucznego kamienia (terrazzo-lastrico)	" " "		
61	—	194	Płyty podłogowe ksyolitowe	" " "		
62	—	—	Róż polerski	" " "		
63	I	151—153	Skaleń: kawałki, grysy i mączki	" " "		
64	XXIII	973	Smoła dachowa	" " "		
65	XIX	179	Środki zastępcze smoły dachowej	" " "		
66	—	181	Środki zastępcze lepików	" " "		
67	—	184	Środki i masy izolacyjne i dylatacyjne	" " "		
68	—	186	Środki wodoszczelne i szybkowiązące	" " "		
69	—	187	Środki przeciwkorozyjne „Denso“	" " "		
70	—	—	Ziemia krzemionkowa	" " "		
71	—	—	Żwirki filtracyjne	" " "		
72	—	50	Łubki kablowe (przykrywy)	Wojew. deleg. Ceramiki Bud		
73	—	72—76	Kamionka sanitarna i gospodarcza	B/Z Kamionki i Okładzin		
74	—	89	Okładziny klinkierowe	" " "		
75	—	86—87	Płytki glazurowane mrozoodporne (przyborskie)	" " "		
76	—	153	Juta bitumowana	B/Z Papy i Izolacji		
77	—	170—171	Otuliny korkowe	" " "		
78	—	165—166	Okrzemkowe masy izolacyjne	" " "		
79	—	164	„Teklit“ — wełna żużlowa w kasetach tekturowych	" " "		
80	—	174—175	Płyty termalitowe	" " "		
81	—	178	Zaprawy termalitowe	" " "		
82	—	22—23	Kit szklarski i miniowy	B/Z Szkła		
83	—	111	Grys kliniec marmurowy (wapienny)	B/Z Wapna		
84	—	112	Kalcyt kamień szpatowy	" " "		
85	—	109—110	Tłużeń marmurowy wapienny	" " "		
86	—	90	Wapno hydrauliczne	B/Z Cementu		

Skrót B/Z oznacza Biuro Zbytu.

Załącznik nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego PKPG nr 357 z dnia 28 grudnia 1953 r.

Wykaz jednostek organizacyjnych Zarządu Zbytu Materiałów Budowlanych

A. Biura Zbytu

Kamionki i Okładzin	Wrocław, ul. Kołłątaja 21
Papy i Izolacji	Stalinogród, ul. 3 Maja 24
Wapna	Warszawa, ul. Wspólna 27
Cementu	Sosnowiec, ul. 3 Maja 19
Ceramiki Budowlanej	Warszawa, ul. Jasna 10
Szkła	Warszawa, Al. Niepodległości 188b
Artykułów Różnych	Warszawa, Al. Niepodległości 188b

B. Delegatury Wojewódzkie B/Z Ceramiki Budowlanej

Siedziba i adres	Zasięg terytorialny
Białystok, ul. Stalina 20	woj. białostockie
Bydgoszcz, ul. Śniadeckich 50	woj. bydgoskie

Gdańsk, ul. Długi Targ 31/32

Stalinogród,	woj. gdańskie
ul. Mickiewicza 2a	woj. stalinogrodzkie
Kielce, ul. Mickiewicza 7	woj. kieleckie
Koszalin, ul. W. Hibnera 49	woj. koszalińskie
Kraków, ul. Jasna 3	woj. krakowskie
Lublin, ul. Królewska 1/5	woj. lubelskie
Łódź, ul. Andrzeja Struga 9	woj. łódzkie i m. Łódź
Olsztyn,	
ul. Bogumiła Linki 2	woj. olsztyńskie
Opole, ul. Ozimska 14	woj. opolskie
Poznań, ul. Gąsiorowskie- go 6	woj. poznańskie
Rzeszów, ul. Batorego 16	woj. rzeszowskie
Szczecin, Pl. Żołnierza Pol- skiego 5	woj. szczecińskie
Wrocław, ul. Kołłątaja 21	woj. wrocławskie
Warszawa, ul. Jasna 10	woj. warszawskie i m. st. Warszawa
Zielona Góra, ul. Słowackiego 7	woj. zielonogórskie

4.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 358 z dnia 28 grudnia 1953 r.

**zmieniające zarządzenie w sprawie trybu zaopatrzenia
w wyroby hutnicze.**

Na podstawie art. 1 i art. 3 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301) zarządza się, co następuje:

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 235 z dnia 25 sierpnia 1953 r. w sprawie trybu zaopatrzenia w wyroby hutnicze (Biuletyn PKPG nr 29, poz. 125) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 10 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) § 9 ust. 1 trybu ogólnego stosuje się z tą zmianą:

a) że jednostki, które otrzymały zawiadomienie o wysokości przydziału rozdzielają wyroby hutnicze pomiędzy centralne zarządy i jednostki równorzędne i przesyłają rozdzielniki do wiadomości Centrali Zbytu w terminie 14 dni od dnia otrzymania zawiadomienia, a centralne zarządy i jednostki równorzędne rozdzielają wyroby hutnicze pomiędzy podporządkowanych im odbiorców;

b) że Centralny Zarząd Konstrukcji Stalowych Ministerstwa Przemysłu Maszynowego — Zjednoczenie Projektowo-Produkcyjne Konstrukcji nie przesyła Centrali Zbytu rozdzielnika wyrobów hutniczych przeznaczonych do produkcji bilansowanych konstrukcji stalowych.“

2) W § 11: a) dotychczasowy ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Wytwórnice bilansowanych konstrukcji stalowych składają zamówienia za pośrednictwem Centralnego Zarządu Konstrukcji Stalowych — Zjednoczenie Projektowo-Produkcyjne Konstrukcji, które dołącza do zamówień asygnaty i składa zamówienia w Centrali Zbytu lub składach“.

b) dotychczasowy ust. 3 oznacza się jako ust. 4.

3) Po § 25 dodaje się nowe paragrafy 25a i 25b w brzmieniu:

„§ 25a. 1. Ministrowie Przemysłu Maszynowego i Przemysłu Drobno i Rzemiosła ustalą listę podległych im odbiorców, wykonujących produkcję szczególnie ważną dla gospodarki narodowej ze stali szlachetnej klas 1 — 9, co do której zastrzeżono odbiór techniczny przez Zakład Odbioru Wyrobów Hutniczych. Lista ta podlega zatwierdzeniu przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego.

2. Przewodniczący Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego może upoważnić innych ministrów do ustalenia listy, o której mowa w ust. 1.

3. Centrala Zbytu w porozumieniu z ministerstwami sprawującymi nadzór nad odbiorcami określonymi zgodnie z ust. 1 i 2 ustali zestawienie wyrobów ze stali szlachetnej najczęściej używanych przez tych odbiorców do produkcji szczególnie ważnej dla gospodarki narodowej i wskaże właściwy skład w trybie § 13 ust. 5, któremu należy składać zamówienia na te wyroby, o ile zamówione ilości są niższe od ilości ustalonych w wykazie stanowiącym załącznik nr 5.

4. Centrala Zbytu utrzymywać będzie na składzie określonym w ust. 3 odpowiedni asortyment wyrobów ze stali szlachetnej ustalonych w zestawieniu, o którym mowa w ust. 3.

§ 25b. 1. W przypadku gdy wyroby ze stali szlachetnej potrzebne dla odbiorców określonych w § 25a ust. 1 i 2 nie są objęte zestawieniem określonym w § 25a ust. 3, a ilości potrzebne są niższe od minimum określonego w wykazie stanowiącym załącznik nr 5, zakłady składają zamówienia wg zasad podanych w następujących ustępach.

2. Zamówienia powinny obejmować wyroby hutnicze potrzebne odbiorcy do końca roku objętego planem rozdziału.

3. Zamówienia składa się Centrali Zbytu za pośrednictwem sprawującego nadzór nad odbiorcą centralnego zarządu (jednostki równorzędnej), a w resorcie Ministerstwa Przemysłu Drobno i Rzemiosła — za pośrednictwem nadzorującego odbiorcę wojewódzkiego zarządu przemysłu terenowego na 15 dni przed terminami ustalonymi w § 14.

4. Centralny Zarząd (jednostka równorzędna) lub wojewódzki zarząd przemysłu terenowego zbiera wszystkie zamówienia na te same wyroby i przesyła je łącznie Centrali Zbytu w terminach ustalonych w § 14.

5. W przypadku gdy wszystkie zamówienia łącznie nie osiągną ilości określonej w wykazie stanowiącym załącznik nr 5 do zarządzenia, Centrala Zbytu podwyższa zamówienia do ilości ustalonej w wykazie, rozdzielając nadwyżkę na poszczególnych odbiorców proporcjonalnie do wysokości zamówień i zlecając hutom kierowanie nadwyżek zamówień do tych odbiorców. Ilości te nie obciążają przydziału.“

4) W § 30 dodaje się ust. 5 w brzmieniu:

„5. Postanowienia ust. 1 i 3 nie mają zastosowania do zamówień na wyroby hutnicze przeznaczone do produkcji bilansowanych konstrukcji stalowych, objęte przydziałem dla Centralnego Zarządu Konstrukcji Stalowych — Zjednoczenie Projektowo-Produkcyjne Konstrukcji. Zamówienia na te wyroby nie wykonane w całości lub w części powinny być wykonane w najbliższym cyklu walcowania na poczet przydziału tego roku, w którym dostawa została wykonana.“

5) W uwadze zamieszczonej w części III wykazu stanowiącego załącznik nr 5 dodaje się zdanie:

„Dla zamówień na bilansowane konstrukcje stalowe objęte przydziałem dla Centralnego Zarządu Konstrukcji Stalowych — Zjednoczenie Projektowo-Produkcyjne Konstrukcji dopuszcza się w ramach minimalnych ilości zamówienia półwyrobów walcowanych lub stali prętowej walcowanej i ciągnionej różnych długości tego samego profilu, a dla blach grubych z grup hutniczych 22, 23, 24 i 25 minimalną ilość blach jednej grubości i jednego formatu — ustala się na 2 tony.“

**PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

w z. E. Szyr

5.

**ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO
PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 359 z dnia 29 grudnia 1953 r.

(znak: BI8-A05-100)

**zmieniające zarządzenie w sprawie udzielania zezwoleń na
demontaż i wykorzystanie nieczynnych i nie przewidzianych
do uruchomienia rurociągów na niektórych terenach.**

W zarządzeniu Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego nr 159 z dnia 24 czerwca 1953 r. w sprawie udzielania zezwoleń na demontaż i wykorzystanie

nieczynnych i nie przewidzianych do uruchomienia rurociągów na niektórych terenach (Biuletyn PKPG nr 21, poz. 85) wprowadza się następującą zmianę:

§ 1 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„§ 1. 1. Do demontażu i wykorzystania nieczynnych i nie przewidzianych do uruchomienia rurociągów wodnych, gazowych i parowych położonych na terenach województw: szczecińskiego, koszalińskiego i zielonogórskiego, upoważnione są wyłącznie przedsiębiorstwa państwowe wyznaczone przez Ministrów: Budownictwa Przemysłowego, Budownictwa Miast i Osiedli, Gospodarki Komunalnej, każdego w jego zakresie działania“.

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

6.

**OKÓLNİK
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr 15 z dnia 30 grudnia 1953 r.
(znak: OP-3-38/53).

**w sprawie stosowania i oznaczania norm ustalonych przez
Polski Komitet Normalizacyjny przed wejściem w życie dekre-
tu z dnia 4.III.1953 r. o normach i o Polskim Komitecie
Normalizacyjnym.**

W związku z powstałymi wątpliwościami co do stosowania i oznaczania norm ustalonych przez Polski Komitet Normalizacyjny przed wejściem w życie dekretu z dnia 4 marca 1953 r. o normach i o Polskim Komitecie Normalizacyjnym (Dz. U. Nr 15, poz. 61), w oparciu o postanowienia art. 32 tego dekretu wyjaśnia się, co następuje:

1. Normy ustalone przez Polski Komitet Normalizacyjny przed wejściem w życie powołanego dekretu z dnia 4 marca 1953 r., które nie zostały uznane za obowiązujące lub zatwierdzone przez Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego w trybie ustawy z dnia 20 grudnia 1949 r. o utworzeniu Polskiego Komitetu Normalizacyjnego oraz o polskich normach i standartach (Dz. U. Nr 63, poz. 493) lub w trybie powołanego dekretu z dnia 4 marca 1953 r., a które nie zostały wycofane, mogą być — do czasu zatwierdzenia ich przez Przewodniczącego PKPG — nadal stosowane jako normy opracowane przez Polski Komitet Normalizacyjny i powoływane z zachowaniem ich dotychczasowych oznaczeń ale bez używania znaku „PN“. Normy, o których wyżej mowa, należy powoływać w następujący sposób (przykład): „norma PKN—M—14001“.

2. Polski Komitet Normalizacyjny ustali w terminie do dnia 1 lutego 1954 r. i opublikuje w Biuletynie PKN wykaz norm, które zostały wycofane i nie mogą być stosowane.

3. Okólnik niniejszy uchyla przepisy z nim sprzeczne, a w szczególności ust. 4 pisma okólnego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego — Departament Organizacyjno-Prawny Nr OP 1 z dnia 1 lipca 1953 r. w sprawie ustanawiania norm resortowych i zakładowych (Biuletyn PKPG nr 21, poz. 89).

PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w z. E. Szyr

7.

**PISMO OKÓLNE PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO**

nr BI 9 z dnia 21 grudnia 1953 r.

(znak: BI9—P—1—0—2)

**w sprawie odprzedaży opakowań nie nadających się do
użytku bez dokonania remontu.**

W wyniku inspekcji przeprowadzonej przez Państwową Komisję Planowania Gospodarczego stwierdzono niewłaściwą interpretację przepisów zawartych w zarządzeniach ministrów w sprawie zasad obrotu opakowaniami stanowiących, że opakowania nie nadające się do dalszego użytku bez dokonania remontu nabywane będą przez bazy remontowe np.: § 27, ust. 2 zarządzenia Ministra Górnictwa z dnia 2 czerwca 1953 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami w branży naftowej zastosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Górnictwa (Monitor Polski Nr A-81, poz. 965) lub § 19, ust. 2 zarządzenia Ministra Żeglugi z dnia 15 lipca 1953 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Żeglugi (Monitor Polski Nr A-82, poz. 977).

Przepisy te są częstokroć interpretowane w ten sposób, że wyłącznie bazy remontowe są uprawnione od skupu opakowań uszkodzonych, nawet w przypadku gdy dostawca zawiadomił odbiorcę, że skupuje bezpośrednio również opakowania nadające się do dokonania remontu.

W związku z powyższym Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego wyjaśnia, że dostawca ma pierwszeństwo zarówno w zakupie opakowań nadających się do dalszego użytku jak i opakowań uszkodzonych nadających się do remontu.

Opakowania nie nadające się do dalszego użytku przed dokonaniem remontu, odbiorca obowiązany jest odprzedać bazie remontowej z wyjątkiem jednak przypadku, gdy dostawca zawiadomił odbiorcę, że kupuje również opakowania uszkodzone wymagające remontu.

WICEDYREKTOR DEPARTAMENTU Mgr Zygmunt Adelis

Adres Redakcji: Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego, Departament Organizacyjno-Prawny, Warszawa, Plac Trzech Krzyży 5.

Wydawca: Polskie Wydawnictwa Gospodarcze. Przedsiębiorstwo Państwowe, W-wa, ul. Poznańska 15, tel. 860-71, w. 9

PRENUMERATA: kwartalna 18 zł, półroczna 36 zł, roczna 72 zł. Cena egz. 2 zł.
Zamówienia i wpłaty na prenumeratę przyjmują wszystkie urzędy pocztowe oraz listonosze.

Zamówienie PWG 41/Cz/54, podpisano do druku dnia 11.I.54 r., druk ukończono 14.I.54 r.

Nakład 19675. Papier druk. sat. kl. VII/A¹/60 gr., ark. wyd. 1,9.

Zam. 6831/c. Zakł. Graf. Dom Słowa Polskiego, Warszawa

5-B 10323